

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8823200584
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8823200584.1

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v spore žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 44,84 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje.

Žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca dňa 21.3.2023 podal na Okresný súd Vranov nad Topľou žalobu proti žalovanému, ktorou sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 44,84 eur s príslušenstvom.

2. V predmetnej veci bol tunajším súdom dňa 5.4.2023 žalobca vyzvaný, či nedošlo k duplicitnému uplatneniu rovnakej pohľadávky, nakoľko vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 11C/17/2023, ktorá bola skôr podaná, bola uplatnená pohľadávka proti tomu istému žalovanému v sume 44,84 eur. Na predmetnú výzvu žalobca odpovedal, tak, že zotrváva na svojom návrhu vo veci sp.zn. 5C/19/2023 a došlo k späťvzatiu návrhu vo veci 11C/17/2023. Z pripojeného spisu sp.zn. 11C/17/2023 však bolo zistené, že v nej vydaný platobný rozkaz z 21.3.2023 nadobudol právoplatnosť dňa 26.4.2023. Uvedené vec je tak právoplatne skončená a späťvzatie podané po právoplatnosti je tak neúčinné.

3. Po oznámení uvedených skutočností zo strany súdu listom z 12.5.2023, žalobca podaním z 30.5.2023 vzal duplicitnú žalobu vedenú pod sp. zn. 5C/19/2023 späť v celom rozsahu.

4. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

5. V zmysle § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. V danom spore žalobca zbral žalobu späť v celom rozsahu pred prvým pojednávaním vo veci, súd preto konanie podľa citovaného ustanovenia zastavil.

8. Podľa § 256 ods. 1 zákona CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. V zmysle § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

10. Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, t. j. účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdom zobral svoj návrh na začatie konania späť (napríklad bez udania dôvodu)(uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 10. 2010, sp. zn. 2M Obdo 4/2010).

11. Ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je z obsahového hľadiska v podstate zhodné so skorším § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý stratil účinnosť 30. júna 2016. Niet preto dôvodu neaplikovať ustálenú judikatúru všeobecných súdov, ktorá sa týka § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. (nález Ústavného súdu SR z 20. marca 2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017)

12. Zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Preto, ak zobral navrhovateľ návrh späť, zásadne platí (ak sa nejedná o prípad uvedený v § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.), že zaviniť zastavenie konania a je preto povinný uhradiť odporcovi jeho trovy. (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.10.2008 sp.zn. 5 M Cdo 12/2008)

13. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzátí návrhu, čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre (viď R 49/1993, tiež bod 15 nálezu ÚS SR sp.zn. I. ÚS 196/09). (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.9.2011, sp. zn. 7 M Cdo 4/2010)

14. Z procesného hľadiska žalobca zaviniť, že konanie bolo zastavené tým, že vzal žalobu späť z dôvodu, že túto podal proti žalovanému duplicitne.

15. Na strane žalobcu existuje procesné zavinenie aj vtedy, ak podal žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu, alebo ak podal žalobu hoci existovala prekážka res iudicate alebo prekážka litispendencie (obdobný názor napríklad rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 13Co/237/2013 zo dňa 17. 12. 2013).

16. Žalovanému tak proti žalobcovi vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania.

17. Ak úspešnej strane sporu alebo strane, ktorá procesne nezaviniť zastavenie konania, preukázateľne v konaní žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania neprizná. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015)

18. Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. 2. 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018)

19. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17 základných princípov CSP, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, nebola mu doručená ani žaloba vo veci, súd mu ani náhradu trov konania nepriznal, a to s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej sp. zn. 6 Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016, obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 5/2017 zo dňa 25.1.2017 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.